

2007. JÚNIUS

Szivárvány

ITT A VÍG NYÁR, A SZÜNDŐ,
CSUPA ARANY ERDŐ-MEZŐ.

CSEH KATALIN

Léggömbáros mondóka

Én vagyok a léggömbáros,
nevem Fellegjáró Márkus.

Milyen léggömböt kérsz, Márta?
Legyen szilvakék vagy sárga?

Olajzöld és dióbarna,
Tessék, szaladj velük, Hanna.

Tulipiros, püspöklila,
Kisöccsének viszi Lilla.

A léggömböm fogyhatatlan,
A jókedvem olthatatlan.

Este mindig hazaszállok,
puha felhőpárnán hállok.

NEMES NAGY ÁGNES

Égi fagylalt

Ég, ég, fényes ég,
óriási nyári kék.
Most egy felhő felszalad,
csupa jég és csupa hab,
mintha látnál óriási
tejszínfagylalt-tornyokat.
Nem sokáig bírja nyáron,
úszni kezd az égi tálon,
olvad, olvad, szétcsepeg,
itt a zápor, csepre csepp.

GIANNI RODARI

A FAGYALTPALOTA

Egyszer a fagyaltkirály palotát építtetett egy város kellős közepén, mégpedig csupa fagyaltból. Messze földről sereglettek oda a kisgyerekek, hogy megkóstolják.

Tejszínhabból volt a cserepe, cukrozott gyümölcsből minden kéménye, a kéményfüst meg vattacukorból. Minden egyéb fagyaltból volt: fagyaltfalakon fagyaltkapuk nyíltak, s odabent fagyaltbútorok álltak.

A legkisebb gyerek az asztallap alá mászott, és egyenként elnyalogatta az asztallábat, mire az asztallap rázuhant, lepotyogtak róla a tányérok, amelyek csokoládéfagyaltból voltak.

A portás egyszer csak rémülten látta, hogy olvadozik az egyik ablak. Ugyanis a táblája eperfagyaltból volt, és rózsaszín patakocskákban csörgedezett lefelé.

– Gyorsan! – kiáltotta a portás. – Gyorsabban! Erre mindenki még buzgóbban nyalogatott, hogy a palota egyetlen cseppcskéje se vesszen kárba.

Csodálatos nap volt ez, s a doktor bácsik

bámultára aznap senki se csapta el a hasát.

Csakhogy egy telhetetlen kislány nekiesett a fagyaltkirály narancsfagyalt-koronájának, s azt is elnyalogatta. Odalett a királyság. Nem volt többé, aki fagyaltpalotát építesse.

Azóta is, valahányszor a gyerekek fagyaltért nyafognak, a mamák meg a papák így sóhajtoznak:

– Neked is egy fagyaltpalota kellene, de olyan csak egyszer volt.

NEMES NAGY ÁGNES

HA MELEG VAN

Aszfaltozó, aszfaltozó,
mit csinálsz te meleg nyárban?

– Aszfaltozó, aszfaltozó,
megsülök én meleg nyárban.
Forr az üst, dől a füst,
éget, éget a szurok,
megsülök, megfövök,
aztán végül megfulok.
Hozzá, Jani, fagyaltot,
nem bírom az aszfaltot.

És ha jön a fagyalt-hozó,
boldog minden aszfaltozó.

TÓTH ÁGNES
Június

Szél hintázik a faágon,
szempilláját lepi álom.
Felette a kéklő égen
felhő topog kötőféken.
Mérgelődik, egyre dagad,
kötőféke el is szakad.
Köpönyege szertereped,
két zsebéből eső ered.
Lezúdul a zöld határra,
le a hintázó faágra.
Riad a szél azon nyomban,
elfújja a felhőt onnan,
s terelgeti arrafele,
hol szomjas a fák levele.

Ess, eső, ess!
Anyóka répáját,
Apóka búzáját,
Lányok lenvirágát
Eső, fűrösztgesd!

Magyar népi mondóka

Z. NÉMETH ISTVÁN

Esőjelző

- Halló! Ki beszél?
- Itt a szél!
- Tessék? Mit akar?
- Jön a zivatar!

- Halló! Ki az már megint?
- Jobb, ha az égre tekint!
- Viharfelhő! Pont erre jön.
- Persze! Egy vízözön...

- Halló, megint ki zavar?
- Van esernyőd, Tivadar?

Mesélj a képről.
Ki örül a zápornak, és
ki menekül, bújik előle?

DONKÓ LÁSZLÓ

Nyár van

Nyár van, versenyre hív a rét:
nyúl ugrik, a bokorugró. –
Díja szál szegfű, margarét,
ő már nem lesz az utolsó.
Mókus, az erdő bajnoka
ágról ágra röppen-röpköd,
ejtóernyősként száll tova,
minden távrekordot megdönt.
Helyből távol ugrik,
brekeg
a leveli béka folyton:
„Brek, minden versenyt megnyerek,
aztán büszkén felfúvodom!”

FORRÓ ÁGNES rajza

UGRA- BUGRA

A nyúl hátsó lába erősebb, izmosabb, mint a mellső. Azzal löki el magát a földtől, és ugrik oly nagyot. Ugyanezért ugróbajnok a kenguru, a béka, a szöcske, sőt a bolha is.

A béka 13-szor, a szöcske 30-szor, a bolha 200-szor akkorát ugrik, mint a testhossza. Képzeld el: ez akkora teljesítmény, mintha te 13, 30 vagy 200 métert ugranál.

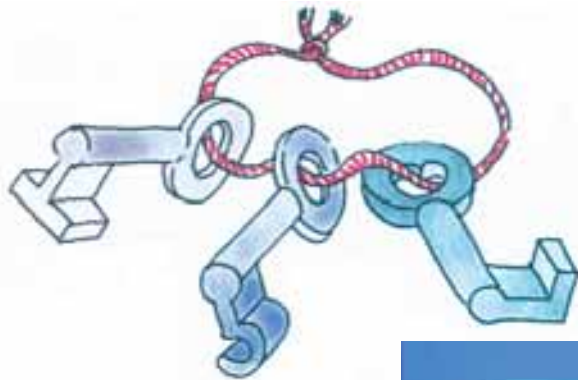
A mókus nem dísznek hordja pompás szőrme-farkát: ugrás közben kormányoz, egyensúlyoz vele. Farka fékezi az esést, mint egy ejtőernyő, télen pedig puha paplan.

CSEH KATALIN

TITOK- MONDÓKA

Sejtelem, rejtelem,
Nem tudom, nem ismerem.
Csupa, csupa rejtély,
Csipkés csillag-szegély.
Titok, titok, titok,
Ládafiókot nyitok
Ezüstös, fénylő kulccsal.
Mi van a ládafiókban?
Kincs, kincs, kincs:
Aranyhajtincs,
Fehér lakk-topánka,
És egy névjegykártya,
Rajta bűvös név:
Tündér Jolánka.

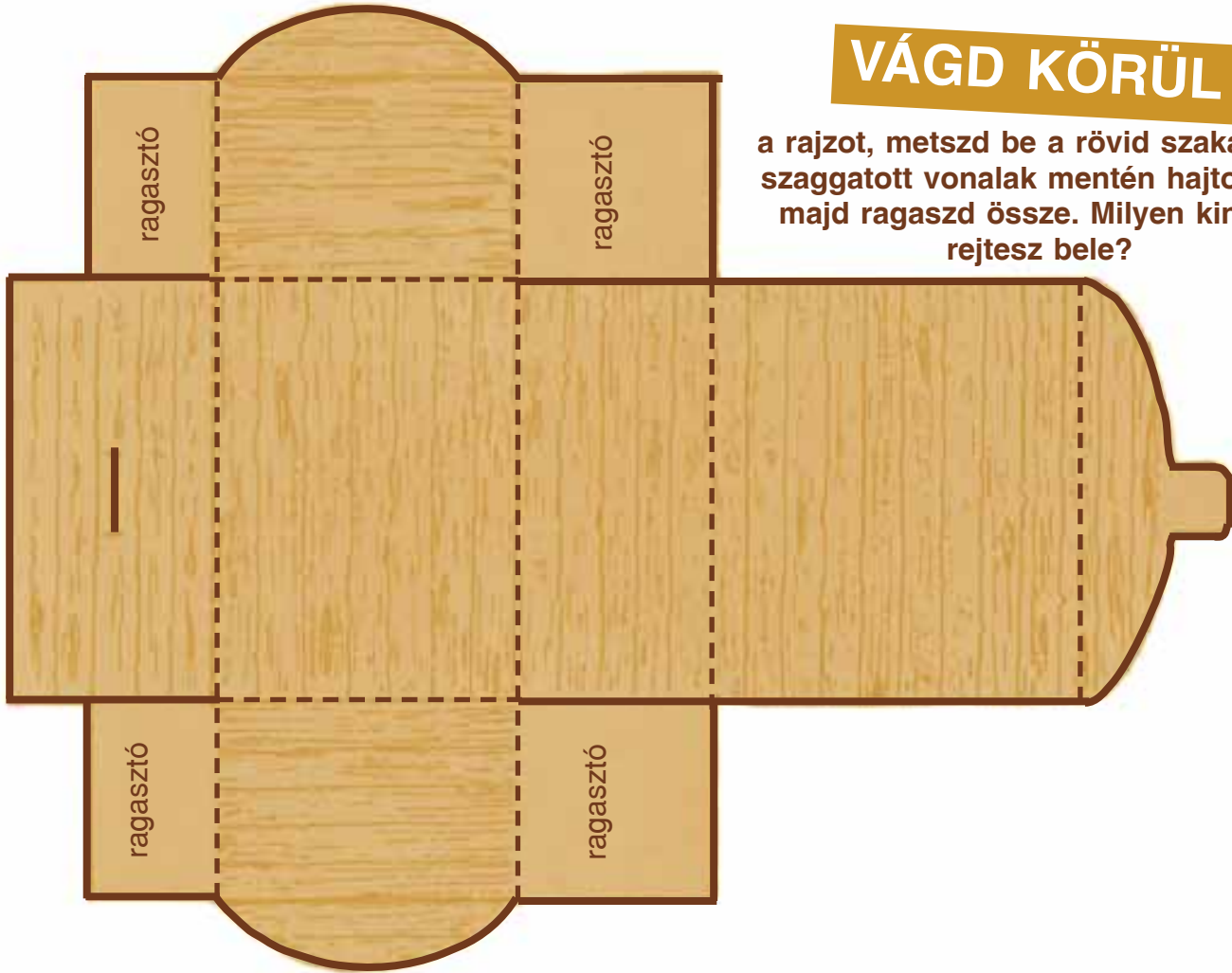

VÁLASZD KI,

melyik kulcs nyitja a
kincsesládát.

VÁGD KÖRÜL

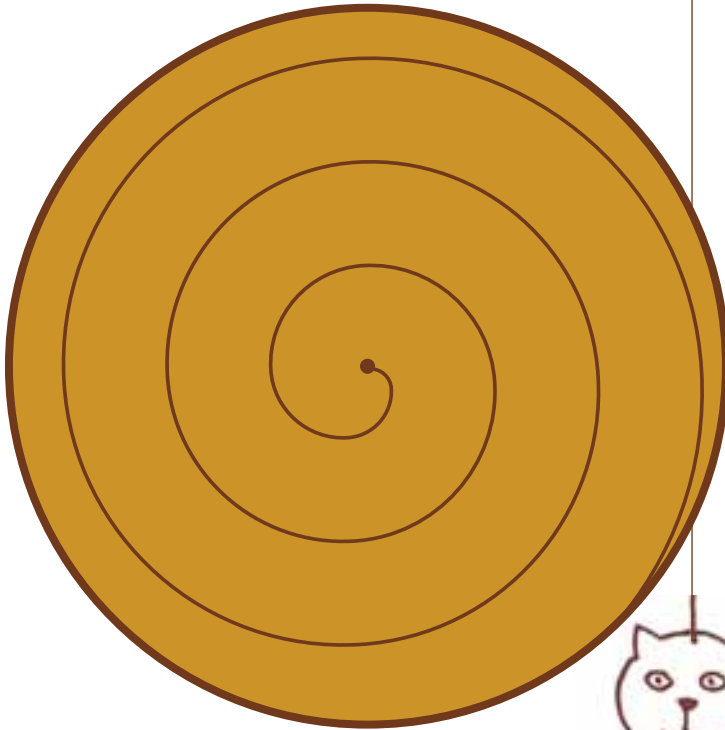
a rajzot, metszd be a rövid szakaszt, a szaggatott vonalak mentén hajtogasd, majd ragaszd össze. Milyen kincset rejtész bele?

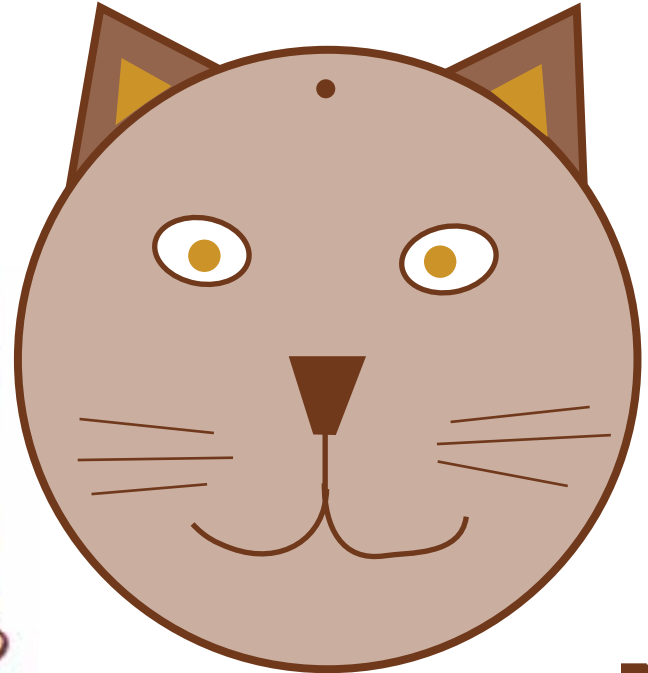

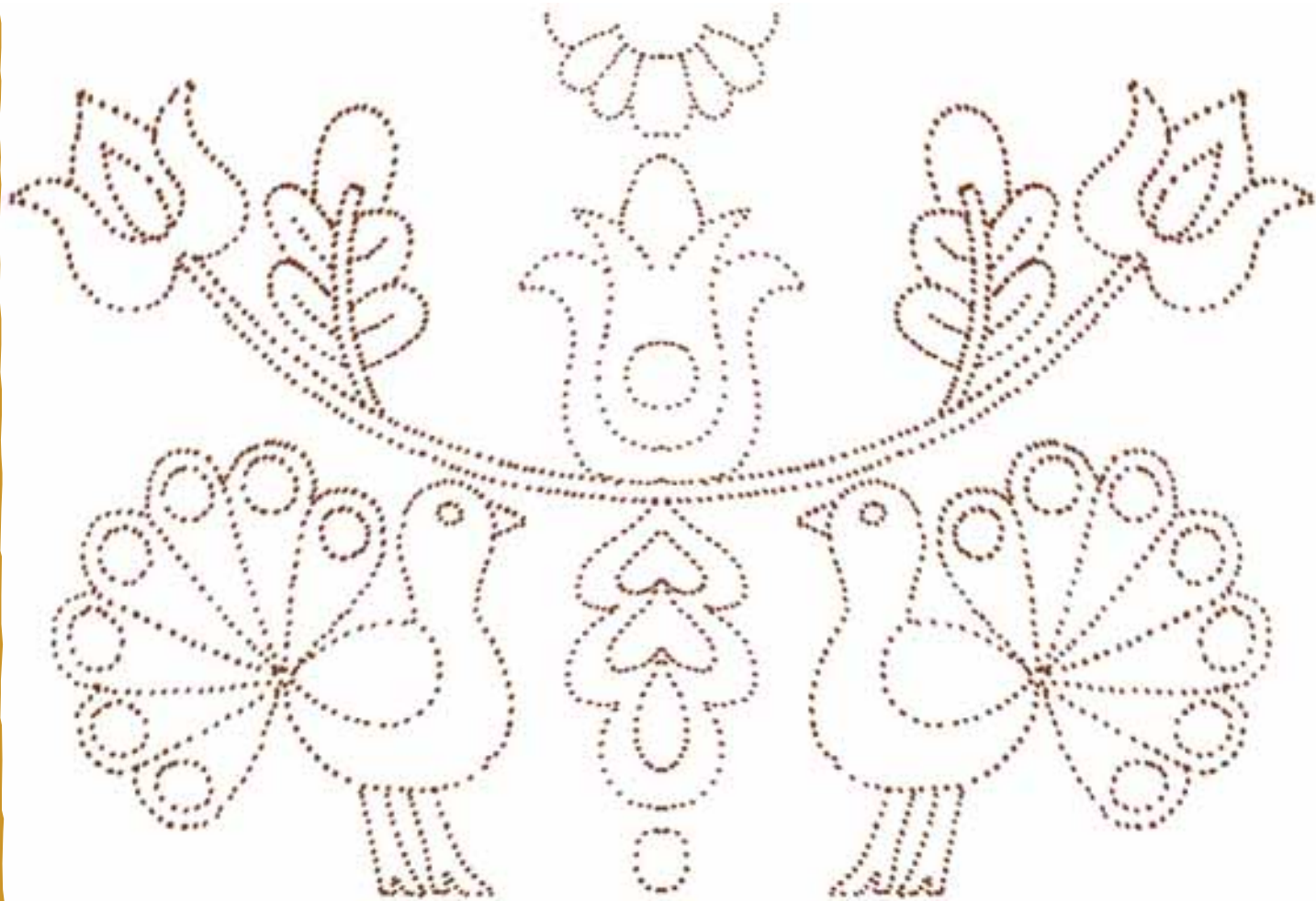
Kerek, de nem alma... hanem macska

Békés cicád kerekre gömbölyödve
sütkérezik a napon, vagy kecsesen
nyújtózik, ha szellő lebben.

Vágd körül a fejét, és
spirál alakú farkát. A
rajz szerint fűzd
cérnára, és úgy
függesz fel, hogy
szabadon foroghasson.

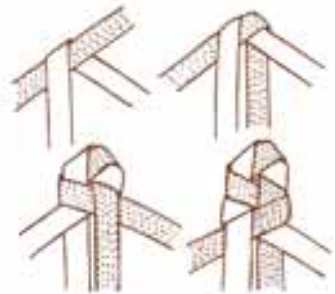
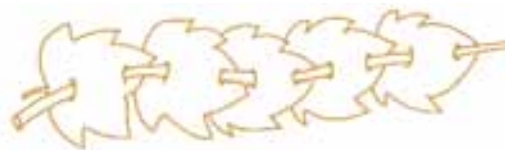
Rajzold meg folytonos vonallal, majd színezd ki a pávás-tulipános hímzésmintát!

A fonás ősi tudomány, van egyszerű és nagyon bonyolult formája.

Fonjuk a haját, az ostort, a kötelet, a kosarat, a koszorút.

Fonj te is velünk! Figyeld a rajzokat, és fűből, pitypangszárból, fonalból, rongy- vagy bőrcsíkból, kukoricahajból készíts fonatot.

A lakodalom végén a menyasszonyt felkontyolták: haját kontyba tűzték.

RAJZOLD

a kopasz fejre a saját frizurádat!

2300 éve

Melyik hajviselet tetszik legjobban?

800 éve

400 éve

230 éve

180 éve

40 éve

Becsavarom, csavarintom

A gyerekek egymás kezét fogva csigavonalban a menyasszony és a vőlegény köré csavarodnak, majd vissza.

Ha lakodalmast játszanak, a koszorúslányok leveszik a menyasszony fejéről a virágkoszorút, és menyecske-kendőt kötnek rá.

Be-csa-va-rom, csa-va- rin- tom
a meny-asz-szony kon- tyát,
Ki-csa-va-rom, csa-va- rin- tom
a meny-asz-szony kon- tyát.

Szivárvány-POSTA

Kedves gyerekek, mielőtt elbúcsúznánk két hónapra, és vidám nyaralást kívánnánk nektek, megköszönjük a sok-sok csodaszép rajzot, levelet, amit ebben a tanévben írtatok Csipikének és a Szivárványnak. Lapzártáig a következő gyerekek, csoportok, osztályok küldeménye jutott el hozzánk: **Mózes Botond**, Székelyszenterzsébet; **Orbán Stefánia**, Brassó; **Baranyi Tünde**, Nagyvárad; **Muszka Botond**, **Ghiriti Edmond**, **Révész Heni**, **Kerner Heni**; Szatmárnémeti; **Péntek Réka**, Sárvásár; **Borsos Bernadett**, Gyergyócsomafalva; **Varga Viktória**, Nagyvárad; **Szabó Zoltán**, Csíkszentdomokos; **Gombos Andrea**, Marosvásárhely; a **kolozsvári** 52-es és 66-os Óvoda; a **brassói** 28-as Óvoda; a **nagyvárad** evangélikus Óvoda magyar és német csoportja; a **székelyhídi** óvodások, a **szatmárnémeti** A. Popp Líceum I. B; a **nagyvárad** G. Coşbuc Iskola I. A és B; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E osztálya; a **völcsöki** I.; a **nyárádszeredai** I. C; a **kovásznai** I. B; a **csernátomi** I.; a **zabolai** I. B; a **szaniszlói** II. B; a **gyimesfelsőlöki** II. osztály; a **csíkcicsői** kisiskolások.

Köszönjük a **kolozsvári** Apáczai Csere János Líceum első osztályának látogatását, a **székelykakasdi** óvodások képes beszámolóját a mesemondó versenyről, amelyen több marosvásárhelyi és környékbeli óvoda és napközi vett részt. Pihenjete, játsszatek, nőjete. Szeptemberben ismét bekopog hozzátok a **Szivárvány**.

SZÍNEZD KI

a táncosokat!

KÖSD ÖSSZE

azokat, akik épp
ugyanazt a mozdulatot
teszik.

KERESS

párt mindenkinek.
Akinek nem jutott,

RAJZOLJ!

BAK SÁRA rajzai

DEMÉNY PÉTER

ÁGÓBÁGÓ TÁNCOL

Anya, anya, az óvodában
táncoltunk egy *olyan* táncot, tudod,
amikor a fiú lent fogja a lányt,
a lány pedig fent a fiút,
és kettőt jobbra, kettőt balra,
csárdást!, hát persze, és apa,
én Tibivel táncoltam éppen,
és ez a Tibi, jaj, *úgy* nézett!
(Ahogy Micimackó nézi
a kamrában a csupor mézet,
gondolta a huncut apa.)
De anya, anya, nem tudom,
miért nézett *úgy* ez a Tibi...

Bizonyára, szólalt meg apa,
valamit akart mondani,
de úgy szeret, és olyan boldog,
hogy csak hallgat,
csak belül tombol...

Ja-hajj, ez az apa miíndig
szezonot kever a fazonból.

ZÁGONI BALÁZS
Pesti mese

(A májusi mese folytatása)

Közben orrát az ablakra nyomva bámulta a rengeteg autót, a többi villamost meg a fényes kirakatokat. Azt remélte, észrevesz egy szép budapesti játékboltot, de túl gyorsan ment a villamos. Aztán megállt, a vezető bácsi bemondta, hogy „Oktogon, az ajtók a bal oldalon nyílnak”. Ők pedig gyorsan áttolakodtak az emberek között, és leszálltak. Barni még megnézte volna, hogyan csukja be az ajtóit a villamos, és hogyan megy ki az állomásról, de erre már nem volt idő, mert Apa és Anya megfogták, és máris indultak lefelé egy lépcsőn a föld alá.

– Vissza akarok menni a Villamoshoz! – kiabált Barni, de Apa ölbe kapta.

– Képzeld Barni, most földalattival megyünk!

Leérték egy kis terembe, aminek két végén egy-egy alagút volt, és az alagútból sínek

jöttek ki. Az egyik sín páron hatalmas zakatolással egy kis lámpa közeledett. Később meglátta Barni, hogy a lámpa egy vonatra van szerelve, amelyik sárga, mint az előbbi villamos, csak kisebb. De ezt már akkor figyelte meg, amikor a földalatti megállt, és kinyitotta az ajtajait. A nagy zakatolásnál ugyanis fejét az Apa ölébe fúrta. Beszálltak, és a földalatti nagy robajjal bement az alagútba. Barni félt egy kicsit, ezért erősen kapaszkodott Apa nyakába. Azután több terem és több alagút következett. Egy néni mondta be mindig, hogy éppen hol járnak, de Barni nem látta a nénit. Majd az egyik ilyen teremben kiszálltak. Ekkor tudta megszámolni Barni, hogy a földalatti három sárga vagonból áll, és az első vagon elején egy fülkében ül a néni, aki vezet, és a mikrofonba beszél.

– Még alattizni akarok! – kiabált Barni, de Apa a fülébe súgott:

– Várj, Barni, most átszállunk a metróra!

Újabb folyosókon mentek át, de Barni nem sokat látott a bácsiktól és néniktől. Egyszer

csak Apa és Anya megfogták a kezét, felemeltek, és egy mozgó járdán találta magát, amely gyorsan ment lefelé egy nagy lyukba, aminek nem látta a végét. Aztán a mozgó járda átalakult lépcsővé. Barni nem tudta, hogy most gyorsan melyik lépcsőfokra álljon. Apa megfogta végül, és maga mellé húzta.

– Apa, én nem akarok többet metrózni, menjünk vissza az alattira! – mondta.

– Várj, Barni, ez csak a mozgólépcső, mindjárt leéerünk, és akkor meglátod a metró. Kék színű, és sokkal hosszabb, mint a villamos vagy a földalatti.

Ezt már Barni nehezen tudta elképzelni.

– Olyan hosszú, mint egy vonat? – kérdezte.

– Igen – válaszolt Anya. – Figyeld csak, amikor elkezd fújni a szél, akkor lehet tudni, hogy közeledik a metró.

És valóban, a szél mindjárt elkezdte borzolni Anya és más nénik haját, sőt Barni fején a sapkát is megmozgatta, úgyhogy mindkét kezével megfogta a simléderét, nehogy elrepüljön. Aztán megjelent dübörögve két nagy lám-

pa a kanyarban, és Barni biztos, ami biztos, gyorsan Anya kabátja mögé bújt. A metró valóban szép kék színű volt, és sokkal nagyobb és hosszabb, mint a földalatti. Nem is látta a végét, amikor beszálltak.

Barni Apa füléhez hajolt, és a nagy zakatolást megpróbálta túlkiabálni:

– Apa, te nem félsz a metrótól?

Apa intett a fejével, hogy nem.

– És a földalattitól meg a mozgólépcsőtől

sem? – csodálkozott Barni.

Apa intett, hogy azoktól sem fél.

– Én is csak kicsit félek – mondta erre Barni.

Még nagyon sok mindent akart kérdezni, például, hogy ki ásta ezeket a nagy alagutakat, és hogyan szállnak ki az emberek, ha a metró olyan hosszú, hogy nem fér be a terembe, és hogy otthon miért nincs ilyen metró, meg földalatti, és miért rövidebbek otthon a villamosok, de megint ki kellett szállni. Barni már előre figyelte, hogy hova kell lépni a mozgólépcsőn, és már nem félt annyira, mint először.

Aztán becsöngettek egy Mária nevű nénihez, aki nagyon kedves volt Barnihoz, csak mindig Bálintkának szólította. Barnit hamar egy nagy ágyba fektették, egy olyan szobába, ahol csak egy kicsi lámpa égett, és a fal tele volt nagy képekkel. Sajnos metró vagy földalatti egyikken sem volt, sőt még villamos sem, csak házak, lovak és emberek. Az ablakon sem tudott kinézni. Egyszer csak valami remegést érzett, halk morgást hallott, és nagyon megijedt. Elkezdett kiabálni, erre bejött Apa.

– Apa, mozog a ház, és morog is egy kicsit. Haragszik, amiért idejöttünk?

– Nem, Barni, az a metró. A ház alatt megy el, és annak a zúgását hallod.

– Igen? És mit mond?

– Azt mondja, hogy jó éjszakát, Barni, holnap is ülj fel rám.

– És felülünk?

– Fel. Most aludjál szépen.

Barni visszafeküdt, és arra gondolt, hogy megtanul metrót vezetni, vagy inkább földalattit, és beülteti Apát és Anyát, és azzal fognak hazamenni. És mindig be fogja mondani, hogy „tessék vigyázni, az ajtók záródnak, most a játszótér következik, vagy a piac, vagy az óvoda”. De tovább is fognak menni, el egészen Vásárhelyig, és akkor beülhet az egész család, és néha Örsinek is megengedi majd, hogy vezessen. Aztán hazaviszi Örsiéket Vásárhelyre, végül pedig Apát és Anyát is hazaviszi, és amikor befordulnak az utca alatt, be fogja mondani a mikrofonba, hogy az otthonom következik, és le fogja parkolni a föld-

alattit a ház alatt. És lesz egy kis ajtó a kiságy alatt, meg egy kicsit lassúbb mozgólépcső, mint itt a metróban, amelyiken bármikor lemehet a földalattihoz, sőt reggelenként azzal fogja Anyát az iskolába, Apát pedig az irodába vinni. Sokkal jobb lesz, mint minden nap szaladni a buszmegállóba.

UNIPAN HELGA rajzai

Ha valaki megkérdezné, melyik az én kedvenc évszacom, azt válaszolnám neki, hogy a tavasz. Nemcsak azért szeretem a tavaszt, amiért a legtöbb ember – a kisgyerektől a nagymamáig –, mert ez az évszak újí el a telt, borítja virágba az erdőt, mezőket, virágos kerteket. És nem is csak azért szeretem, mert hallom kiránduló kis barátaim vidám kacagását az erdőben, ahová szüleikkel vagy iskolatársaikkal jönnek kirándulni.

Leginkább azért szeretem a tavaszt, mert ez az évszak énnekem sok-sok le-

velet hoz legkisebb barátaimtól. Azoktól, akik a tavaly-tavalyelőtt még oviba jártak, és hallgatták a mesét – köztük, tudom, egyik-másik rólam is szólt –, de idén már kisiskolások, első osztályosok, és tavaszra – úgy április végére legkésőbb – megtanultak írni –, és első levelükkel engem tiszteltek meg. Én ezeket a leveleket mind-mind elrakom emlékül, és Típetupa is boldogan olvastatja velem, mert Ókelme

Szakács Bernadett, Gyergyóalfalu

Nagy Cynthia, Nagyvárad

tud ugyan olvasni, de jobban szereti, ha én olvasok neki.

Mit mondjak: idén is számos gyönyörű levelet kaptam kis elsős Barátaimtól, és gondolom, senki se maradt válasz nélkül.

Ti hogy vagytok ezzel? Örvidenek, ha megírnátok nekem, kinek melyik a legkedvesebb évszakja. Mert gyönyörű a nyár is a sok táborral, kirándulással, nyaralással, játékkal és fürdással.

De nagyon kérlek, vigyázzatok, folyóban, mély tóban ne fürödjetek, ha nincs veletek felnőtt! A nyári munkák is széppé teszik a nyarat, amikor – kivált falun élő – kis Barátaim a szüleiknek segítenek. Aztán gyönyörű az ős

Tankó Beáta, Szentgyháza

is, amikor érik a legtöbb gyümölcs, amikor vidám szüret van. Utána szép a tél is, ha fehér hótakaró borítja a házat, a hegyet, völgyet, hegyoldalt, és ti indulhattok szánkázni, sízni, korcsolyázni, csúszkálni a jégen, aztán jönnek a gyönyörű ünnepek, Karácsony, újév. Nem csodálkozom, ha lesz köztetek, akinek a nyár a kedvenc évszaka, azon se, ha az őszt, és azon se ha, a telet választjátok. De az én kedvenc évszacom immár mindörökre a tavasz marad. A tavaszt szereti az én öreg Barátom is, aki

Jakab Ábel, Újszékely

nek a leveleimet diktálom. Egyébként azt üzeni, hogy szeretettel gondol kedves Mindannyiatokra.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Címlap:
Ferencz Boróka,
Csikszentdomokos

Hátlap: BAK SÁRA,
ZSIGMOND EMESE

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 306. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatnyer: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.ziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,5 lej**

Itt a nyár, meleg nyár,
fürödni is lehet már.
Sok gyermek a vízben pancsol,
vígán sikongva lubickol.
Végre itt a nyár!

**Nyarádi Izabella Erzsébet,
Segesvár**

Bögözi Eszter, Brassó

Hét gyermekkel áldott meg a Teremtő, amiért hálát adunk nap mint nap, s öröömre szolgál, hogy még a nagyobb testvérek is gyakran találnak számukra érdekes dolgokat az ovis testvérük által hazahozott szép, színes Szivárványban. **Dánél Sándor apuka, Csíkszereda**

Miklós Kinga, Csíkszereda

Kedves Fodor Sándor bácsi, köszönöm, hogy alá tetszett írni a Szivárványt és a Csipike könyvet. Nagyon szerettem a Szivárványt, de most Napsugárt kapunk. Azt is szeretem. Nagyon köszönöm a leveleidet, Csipike.

**Márkus Sipos Adrienn,
Marosvásárhely**

Lefekvéskor „folytatásos” mesét olvas nekünk óvónéni, kedvenc mesehősünkről, Csipikéről. A délutáni alvás ezáltal kellemes pihenéssé válik, s az álompor segítségével mindnyájan Álomországba is ellátogathatunk.

**A kolozsvári 2-es Napközi
óvónénije, Gergely Erika**

**Külüs Orsolya Mária, ▶
Nagyvárad ▶
Nagy Erika, Brassó ▶▶**

KEDVES CSIPIKE!

Anya mindig elolvassa a meséket, különösen a Barnis meséket kedvelem. Ha van időnk, a kézimunkás feladatokat is elkészítjük. Az én kedvenc időtöltésem a rajzolás, a kifestősök.

Siklódy Fruzsina, Csíkszereda

Másodikos vagyok, de még nem tudok jól magyarul. Óvodás koromban csak románul beszéltem. Téged már tavaly megszerettelek, amikor a tanító néni olvasott Rólad. Most már egyedül olvasom a Szivárványt. Mindig elolvasom a levelet, amit nekünk, gyerekeknek írsz.

Sándor Denisa Mária, Marosújvár

Már első osztályos vagyok. Most tanulok írni. Látod, milyen szépen írok?

Rajzoltam egy vadászos rajzot, vigyázz, nehogy téged is elkapjon! Vigyázz Madárra, mert a vadászok őt is lelőhetik.

Csis Róbert, Kolozsvár

▲ Székely Emília,
Brassó

Kis Róbert,
Somlyóújlak ▼

Szeretem a családomat, a tanító nénimet, az iskolámat, a könyvtárat. Szeretem olvasni a meséket és a szép verseket. kedvenc virágaim a tavirózsa és a hóvirág.

Nagy Szidónia, Brassó

Ha majd nagy leszek, dobos leszek. Nagyon szeretek kézimunkázni a Szivárványból, ezért kérlek szépen, tegyél minél több kézimunkát.

Balogh Benjámín, Brassó

Kedvenceim közé tartozol. A szobánk falára is ti vagytok felfestve Tipetupával és Kukucsival együtt. Rendszeresen újra meg újra hallgatjuk a mesédet, és mindig találunk bennük valamit, amire addig nem is figyeltünk fel. Mesélj nekünk továbbra is sok-sok szép történetet, érdekes kalandot!

**Miklós Kinga,
Csíkszereda**

Nyitnike szeme fénye

Kukacot
kérek,
anyu!

Én megeszem
a gyümölcsöt és a
magot is! Híres
énekesnő lesz
belőlem!

Először is: kérek
szépen. Másodszor: ha
nem eszed meg a
vadcseresznyét, nem lesz
csengő a hangod.

Úgy meg-
téplek, hogy bú-
bos cinke lesz
belőled, nem
énekesnő.

Ne vesze-
kedjeteK, inkább
huss ki az ágra! Itt
van apu, kezdődik a
repülőlecke.

De ügyes
vagyok!

Repülök!
De
csodás!

Szédülök,
anyuuuuu!

Nyitnike! Rég
nem találkoztunk!
Nézd, hogy cikáznak
a kiscfcskéim!

Örülök, hogy látlak,
Ficseri barátom! Az én
fiókáim még ügyetlen-
kék, de azért mindenik
a szemem fénye.